

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 7

ČERVEN 2017

Uvnitř naleznete: **K**alendárium; **Z** jednání národní rady; **Z** jarního formačního semináře, **V**zpomínka na bratra Česlava; **S**etkání s německými terciáři v Sušici; **P**out' do Poříčí nad Sázavou; **M**odlitba za mezinárodní kapitolu a další ...

P. Antonín Šuránek - brigádník Ducha Svatého

Drazí bratři a sestry,

chci se podělit v tomto úvodníku o dění spojené s místem, o kterém otec Elias Vella OFMConv. z Malty napsal, že je vskutku posvátnou svatyní. Na Svatém Antonínku se na oblastním setkání SFŘ připomnělo něco, co najednou ožilo - myšlenka P. Antonína Šuránka. Tento kněz byl dlouholetým spirituálem kněžského semináře v Olomouci, vězněm želivským, dělníkem ve Štramberku. Celý život se snažil o posvěcení Svatého Antonínku, kde i nějaká léta v provizorních podmínkách bydlel. Zemřel v pověsti svatosti 3. 11. 1982. Kanonizační proces byl zahájený v roce 2000. Na Antonínku jsme si připomněli 115. výročí jeho narození.

V životě otci Šuránkovi záleželo jenom na jednom - na spáse duší. Když je někdo blahořečen, tak to neznamená, že mu církev dá in memoriam jakési vyznamenání za jeho životní zásluhy. Při blahořečení a svatořečení jde o víc - zda má ten člověk co říct nejen generaci, ve které žil, ale i přítomné generaci a těm, kteří teprve přijdou. Otec Šuránek má stále co říct mladé generaci. Byl mužem koncilu, obnovy a dialogu, byl mladý duchem. Vždycky o sobě říkal, že je brigádníkem Ducha svatého. Neměl rád žádné poklony. U něho byl ve spojení na jedné straně řád a pořádek a na druhé Duch svatý, který oživuje. Zpovědníkem otce Šuránka byl otec kapucín Fidelius Hořín, který se stal kapucínem, studoval na Gregoriánské univerzitě v Římě a tam dosáhl dvou doktorátů. Tito dva muži - otec Antonín Šuránek a otec Fidelius Hořín spolu sprádali plány, že vybudují františkánský klášter na Svatém Antonínku. V poživačném kraji usilovali o instituci s řádem ryze asketickým.

Na našem františkánském setkání na Svatém Antonínku jsme přivítali otce Pavla Uhříka OFMCap. z Brna, který je jedním z posledních žáků P. Antonína Šuránka. Otec Pavel v kázání připomněl, že jeho dílo a myšlenky by neměly zapadnout. Řekl: „I když se asi nebude na Antonínku stavět klášter kapucínů, může se naplnit idea P. Antonína Šuránka. Prosím, modlete se za nás, aby bylo více požehnáni. Žijeme, díky Bohu, je nás asi 33 v provincii, já už patřím k těm nejstarším, ta provincie se obnovila, už je tam mnoho mladých lidí, ale modlete se, abychom tu byli, protože když tu budeme, tak můžeme přijít i k vám.“

Otec Pavel promluvil k nám, terciářům: „Chtěl bych vám položit na srdce jednu důležitou věc. Vám, kteří se modlíte za blahorečení P. Antonína Šuránka a usilujete o něj. Je tu jedna podmínka. Otec Šuránek bude blahorečený, až bude blahorečený muž, kterého on ctil celý život a o jehož blahorečení usiloval - muž Antonín Cyril Stojan. Tatíček Stojan. Pokud nebude blahorečený tatíček Stojan, nebude blahorečený ani otec Šuránek. To podmiňuje jedno druhé. Otec Dýmal, rektor semináře, mně řekl: On pater Antonín Cyril Stojan byl terciář. Františkánský terciář! A vidíte, to aktualizuje tady tu osobnost Stojana, že to není jenom velká historická osobnost. To vypovídá o tom, že on byl tak dobrý a všechno rozdal, žil takovým tím bergoliovským způsobem. To, co vidíme na papeži Františkovi, tak to žil Stojan ve své době! Jistěže měl dobré srdce od narození, ale vedl ho ideál a příklad sv. Františka i sv. Antonína. Takže ideály pořád žijí a jsou pořád aktuální a nikdy nebude nic živějšího a aktuálnějšího než tento ideál, který žil sv. František.“

P. Antonín Šuránek si přál, aby na Svatém Antonínku sloužili bratři kapucíni a aby se to místo stalo „duchovními lázněmi“ pro široký kraj. My Sekulární františkáni můžeme navázat na jeho ideu a vybudovat na Antonínku malou poustevnu, kde by mohl každý prožít pár dní v tichu. Můžeme usilovat o duchovní zázemí, jak pro okolní kraj, tak pro celou františkánskou rodinu. Abychom naplnili ideu těch dvou velkých svatých mužů - P. Antonína Šuránka a otce kapucína Fidelia Hořína, kteří se za nás v nebi přimlouvají.

Kdo můžete, přijďte začátkem prázdnin na Svatý Antonínek, na pouť sv. Petra a Pavla, která je zároveň kající poutí Sekulárního františkánského řádu. V neděli 2. července bude hlavní mši svatou celebrotvat P. Bartoloměj Černý OFM z Liberce. V 15.00 se v přírodním areálu vedle kaple sv. Antonína uskuteční koncert křesťanské folkové skupiny ze Slovenska. Členové kapely jsou františkánští terciáři z Bardějova. Kdo je z dálky, může si individuálně zajistit nocleh v některém z penzionů v Blatnici pod Svatým Antonínkem.

Ve dnech 9. - 14. července bude patřit Svatý Antonínek dětem, jejich rodičům i prarodičům. Akce nazvaná „Antonínovo léto 2017“ skýtá soutěže, hry, sport, hudbu, táborák, tvořivé dílny i spaní pod širákem. Denně bude slavena mše svatá a možnost adorace. Plakátek na akci je v příloze a na www.antoninek.cz.

Letos poprvé bude mít Sekulární františkánský řád také stánek na Velehradě během pouti svatých Cyrila a Metoděje 4. a 5. července 2017. Hlavním celebrantem středeční poutní bohoslužby bude prefekt Kongregace pro biskupy kardinál Marc Ouellet.

Přijměme poslání být zárodkem, který pomáhá našemu františkánskému společenství, aby se stalo skutečnou rodinou a aby nacházelo svoji misionářskou povahu.

S přáním požehnaného léta, pokoje a dobra

Vaše sestra Hanka Brigita

Seznam příloh Zpravodaje:

- Laetitia Vera - formační příloha
- pozvánka na pouť do Levoče
- pozvánka na pouť do Trnavy
- plakát koncertu skupiny Slnovrat na Svatém Antonínku
- plakátek setkání na Svatém Antonínku
- fotopříloha

Kalendárium SFŘ

2. července Kající pouť SFŘ na Sv. Antonínku

(mše svatá v 10:30 hod., hlavní celebrant P. Bartoloměj Černý OFM)

5. července Den slovanských věrozvěstů

4. - 5. července Dny lidí dobré vůle na Velehradě - stánek s prezentací SFŘ

20.- 23. července duchovní obnova v klášteře kapucínů v Olomouci

(s P. Bonaventurou Štívalcem OFM Cap., pořádá MBS SFŘ Olomouc rodiny)

2. srpna Porciunkule

6. srpna Proměnění Páně

11. srpna svátek sv. Kláry

15. srpna Nanebevzetí Panny Marie

13. - 16. srpna setkání NR a animátorů SFŘ v Sušici

17. srpna mše svatá za P. Aloise Moce OFM v kostele Panny Marie Sněžné v Praze
v 18:00 hod. (22. výročí úmrtí)

25. srpna svátek sv. Ludvíka

26. srpna zakončení 36. ročníku CMP na Velehradě

2. září oblastní setkání SFŘ na Sv. Antonínku

9. září jednodenní zasedání NR v Brně

15. - 16. září Františkánská národní pouť na sv. Hostýn

17. září Vtisknutí stigmat sv. Františkovi

23. září Oblastní pouť na Hrádek u Vlašimi (mše svatá v 11:30 hod.)

!!!změna termínu!!! **13. - 14. října** podzimní formační seminář SFŘ v Brně !!!

Na Svatém Antonínku

Směle přitakávám slovům, jež zazněla na Svatém Antonínku o historickém setkání tří společenství. Tohle úžasné setkání, to byla pastva pro mou duši. Nejprve jsem si dopřála svátost smíření, následovala modlitba růžence, mše svatá. Všechny jistě zaujalo velmi poutavé vyprávění a přiblížení osobnosti pátera Šuránka z úst pamětníka otce Pavla – kapucína z Brna. Při živé hudbě jsme se klaněli našemu Pánu a vzdávali díky. Byla to nádherná a dojemná adorace s možností přistoupení k ostatkům 14 pražských mučedníků a ostatkům matky Terezy. Někteří účastníci využili také přímluvné modlitby.

Závěrem nechybělo ani pohoštění s čajem, vzájemné setkávání a poznávání, společné fotografování.

Jsem sice teprve v noviciátu SFŘ, ale tento den a vydařené setkání mi velmi posílilo soudržnost s františkánskou rodinou i touhu nevzdat se a kráčet právě cestou svatého Františka a svaté Kláry. Ze srdce děkuji všem organizátorům akce.

Mgr. Martina Františka Hálová

MBS Hodonín

Zápis ze zasedání NR NBS SFR v ČR

konaného dne 27. 5. 2017 a 28. 5. 2017 v Praze u PMS

Přítomni: Hana Brigita Reichsfeld OFS, Jaroslav Antoš OFS, Václav Němec OFS, Luboš Kolafa OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, Markéta Strašíková OFS, Zdeňka Nečadová OFS, Jana Heroutová OFS, P. Antonín Klaret Dabrowski OFM

Omluveni: P. Rafael Budil OFM Cap., P. Karel Koblížek OFM Conv.

Program jednání:

1. **Zahájení** – schválen navržený pořad jednání

2. **Vizitace a volby v MBS** vykonané za poslední čtvrtletí:

Hana Brigita Reichsfeld - MBS Hodonín

Jaroslav Antoš: MBS Fulnek

Markéta Strašíková: MBS Moravská Třebová

Václav Němec: MBS Havířov

Zdeňka Nečadová: MBS Lysá nad Labem a MBS Benešov

Závěr ministra: prosba na každé VK a BaPV hledat kandidáty do nové národní rady.

3. **Zprávy z týmů:**

Evangelizační:

- Hana Brigita Reichsfeld informovala o přípravách Národní kající pouti na Sv. Antonínek a o dění ohledně tohoto poutního místa. NR schválila jednomyslně finanční příspěvek 2.000 Kč pro MBS Uh. Hradiště pro tuto akci

- MBS Brno u kapucínů zve na společné poutě o prvních sobotách na Vranov u Brna

- MBS Sušice se připojí k misiím bratří dominikánů v srpnu v Sušici.

Redakční:

- Připravují se letáčky na Dny lidí dobré vůle Velehrad.

- Do týmu se přihlásila Lída Holásková z MBS Brandýs nad Orlicí jako korektorka textů.

Formační:

- NR jednomyslně schválila výdaj za jarní seminář: 3850,- Kč

- Národní pout' na sv. Hostýn 15. 9. – 16. 9. 2017 zajištěna, na organizaci se budou podílet Jana Heroutová a Markéta Strašíková

- Další termín pouti na sv. Hostýn je objednan 14.9. - 15.9.2018

- Změna termínu podzimního formačního semináře: 13.-14.10.2017

Tým ve světě:

- Upozorňuje na List papeže ke dni sdělovacích prostředků. Jiří Šenkýř zpracoval ročníkovou práci na téma rodiny. Václav Němec zváží její využití na jarním formačním semináři.

4. **Generální kapitula CIOFS 4. – 12. 10. 2017 v Římě**

NR schvaluje: 8.038 Kč náklady za 2 letenky, 2.160 EU za delegáta a 550 EUR za pozorovatele. Hospodář uhradí 50 % požadované částky.

5. **Vydavatelská činnost**

Překlad knihy o duchovním doprovázení byl zadán Janě Ungerové, překlad uhradí sponzor. Předpoklad vydání knihy je v roce 2018.

6. **Jednání o hrobových místech v Praze Olšanech**

NR pověřila Luboše Kolafu k jednání se sestrou Eliáškovou a Vorlovou z MBS Praha PMS o převedení částky za nájem hrobového místa na NR. Krátkou zprávu o stádiu přípravy nové smlouvy zašle ministryni MBS PMS. V případě, že bude částka na služby převedena na NR, je pověřen podepsat smlouvu se Správou hrobů.

7. Zpráva o hospodaření

NR jednomyslně schválila návrh Václava Němce přejít na jednoduché účetnictví z podvojného. Letošní rok už budeme účtovat v jednoduchém účetnictví.

NR jednomyslně schválila návrh Václava Němce ustavit Jiřího Šenkýře a Miloslava Mullera jako dva revizory účtů k provedení kontroly správnosti účetnictví NR a to jak průběžné, tak i na konci volebního období NR.

Hospodárka seznámila NR o stavu zasílání členských příspěvků. Některá MBS neznají svůj variabilní symbol. Redakční tým byl pověřen dát seznam VS na web SFŘ.

Zpráva o hospodaření je přílohou tohoto zápisu.

8. kalendář

Příští Zasedání NR bude 9.9.2017 v Brně u kapucínů.

Program semináře ministrů v lednu 2018 bude o kapitule CIOFS v Římě a o evangelizaci, na páteční formaci bude pozvána Jana Ungerová, misionářka.

Na příští rok v únoru jsou zajištěny exercicie s P. Eliasem Vellou na téma "Růst ve společenství."

9. Různé

MBS Karviná žádá NR o zprostředkování žádosti o nového duchovního asistenta

Hana Brigita Reichsfeld opětovně žádá členy NR o zlepšení komunikace a navrhuje, aby se veškerá korespondence psala v kopii pro všechny členy NR.

Národní rada přijímá nabídku z Moravské Třebové a archiv po zemřelém bratru Česlavovi OFM převezme do archivu NBS v Brně.

V Praze 28. 5. 2017

Hana Brigita Reichsfeld OFS
národní ministryně

Hospodaření NR od 18. 2. do 26. 5.2017

příloha

	18. 2. 2017	26. 5. 2017
Zůstatek pokladny hospodář	8.247,- Kč	7.087,- Kč
Provozní záloha sekretariát	1.532,- Kč	830,- Kč
Zůstatek na účtě	228.000,- Kč	267.650,- Kč

Příjmy od 18.2.2017 do 26.5.2017

Přijaté členské příspěvky	57.550,- Kč
Prodej tiskovin (fond Dr.Noska)	4.200,- Kč
Dary pro CIOFS	7.800,- Kč
Připsané úroky na účtě	5,- Kč
Celkem příjmy	69.555,- Kč

Výdaje od 18.2.2017 do 26.5.2017

Příspěvek CIOFS 1,50 euro na člena	22.092,- Kč
Letenka do Říma na kapitulu	8.038,- Kč
Dar pro hospic - pohřeb kard.Vlka	3.000,- Kč
Jarní seminář v Praze	3.850,- Kč
Cestovné pro členy NR	853,- Kč
Náklady na vedení účtu a poštovné	767,- Kč
Celkem výdaje	38.600,- Kč

Za výše uvedené období byly příjmy o 30.955,- Kč vyšší než výdaje.

V tomto období proběhla platba faktury za ubytování a stravu na Velehradě ve Stojanově z účtu ve výši 28.400,- Kč, ale tato faktura byla již započtena v celkovém vyúčtování této duchovní obnovy v minulé zprávě.

Zpracovala: hospodárka M. Strašíková

Jarní formační seminář

17. března, na svátek sv. Patrika, a 18. března se konal v Praze v Domově mládeže sv. Ludmily jarní formační seminář. První den se nás sešlo 21, ale druhý den se sjelo asi 70 bratrů a sester z celé republiky.

Začali jsme v pátek v půl páté odpoledne mší svatou v krásném kostele sv. Ludmily na Náměstí Míru. Mladičkový kněz, dominikán, oživil tak trochu předkoncilní zvyk – kázání z kazatelny. Homilie byla na téma čtení z Evangelia podle Matouše o vinařích, kteří se nepoctivě zachovali k majiteli vinice a zabili mu syna. Zamyšlení se týkalo hlavně slov - Boží království jim bude odňato a bude dáno národu, který poneše ovoce. Jsou to sice tvrdá slova, ale Pán Ježíš chce od nás jako ovoce hlavně lásku, se kterou jednáme s bližním, onu nezištnou lásku, kterou Kristus tak často zdůrazňuje. Pokud někdo zatvrdí srdce, skutečně mu hrozí odnětí Božího království.

Po mši svaté jsme se odebrali do Domova mládeže na Náměstí Míru, kde už byli někteří účastníci ubytováni. Protože národní ministryně Hana Brigita onemocněla, ujal se vedení semináře bratr Václav Němec jako náš národní formátor. Večeře byla v jídelně domova a měli jsme smažený sýr s brambory. Po večeři jsme se v klubovně pomodlili nešpory a nastalo sdílení. Musela jsem opustit okolo osmé hodiny naše milé společenství, protože jsem spala u známých a připadlo mi nezdvořilé objevit se u nich příliš pozdě. Zakončením dne byla modlitba před spaním, k dispozici byla kaple otevřená celou noc k modlitbám.

Ranní program začal již v 6:45 chválami a následovala snídaně, kterou si ubytovaní bratři a setry zajistili v předstihu. Oficiální zahájení semináře bylo v osm hodin, bratr Václav Němec všechny účastníky přivítal a do devíti hodin vyřizoval některé organizační záležitosti, z nichž bylo bezesporu nejsympatičtější rozdávání stravenek na oběd.

Hlavní náplní semináře byla encyklika papeže Františka Laudato si. V devět hodin začala přednáška bratra profesora Lubomíra Mlčocha. Je to významný ekonom, profesor Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a člen Papežské akademie společenských věd, kam byl jmenován v roce 2008 papežem Benediktem XVI. Bratr Lubomír Irenej mezi nás přivedl vzácného hosta Ing. Luďka Rychetníka CSc., rovněž významného ekonomu světového formátu, narozeného v roce 1933. Tento vědec v roce 1968 emigroval s rodinou do Velké Británie, kde působil na universitě v Oxfordu. Jen rok před emigrací byl konzultantem diplomové práce našeho spolubratra Lubomíra Ireneje. Po roce 1989 se oba vědci opět setkali a začali spolupracovat v oblasti ekonomie a sociální nauky církve, kromě jiného i v týmu, který připravoval list „Pokoj a dobro“ (ČBK 2000). Ing. Rychetník žije střídavě v Praze a v Oxfordu.

Pokusím se napsat o některých myšlenkách z přednášky, které mě zaujaly. Dnes již není sporu o tom, že činnost člověka velmi zatěžuje životní prostředí. Jako varovný signál se od 50. let 20. století objevuje vzrůstající radioaktivita. Zbrojení a příprava války, která kromě negativního ekologického dopadu, má i dopad na nevinné civilní obyvatelstvo stejně jako bezohledné drancování životního prostředí na úkor chudých, vedla papeže Františka k napsání encykliky Laudato si. Papež František je jezuita, ale jeho jméno svědčí o sympatii k františkánské spiritualitě. Je to v první řadě filosofie chvály, děkování a poznání. V encyklice papež také dvakrát odkazuje na text sv. Bonaventury. V díle „Putování myslí do Boha“ sv. Bonaventura užívá výraz „mysl shůry osvícená.“ Je to moudrost, se kterou se má člověk snažit poznávat svět a která ho vede k využívání poznatků pro obecné blaho.

Odcizení vědy a víry není jistě jen vina nevěřících vědců. Podíl na tom má i Církev. Přitom kořeny sahají do dávné doby, kdy se oddělovala západní církev od východní. Zatímco východ byl založen výrazněji spirituálně, na západě převládla racionalita, která se stále umocňovala a se staletími byl člověk nakonec i na východě redukován pouze na myslící stroj. Ovšem takový postoj člověka hluboce degraduje. Stroj není schopen přemýšlet o duši, lásce, netouží po věčné spravedlnosti. Vždyť člověk i z archeologického hlediska je pokládán za člověka moudrého - ne proto, že si uměl vyrobit pracovní nástroje, ale proto, že začal pohřbívat své mrtvé a začal abstraktně přemýšlet o nadpozemských věcech.

V 50. letech minulého století začíná být příroda často vnímána jako faktor omezující lidskou činnost hlavně v oblasti průmyslu. Tento postoj k přírodě na základě utilitarismu znamená hrozné ohrožení životního prostředí se všemi sociálními dopady na celém světě. Astrofyzické výzkumy dokazují, že Země je naprosto výjimečnou, nádhernou planetou, jejíž celá složitost a hlavně člověk se neobejdou bez zásahu vyšší inteligence, tedy Stvořitele. Proto Bůh poslal svého Syna na Zemi –

ne proto, že se zde snad někde nějak náhodně něco vyvinulo, ale proto, že stvořil vše, co je dobré, a člověka k obrazu svému.

Nejtragičtějším dopadem dnešní ekologické krize je globální oteplování a celosvětový úbytek pitné vody. Encyklika *Laudato si* zdůrazňuje nutnost péče o Zemi, která je naším společným domovem. Země je úžasný kosmický koráb, na kterém sdílíme společný osud. Pokud si tento koráb poškodíme, dopadneme jako v poškozeném korábu na moři – utopíme se. Rozhodující je lidský kořen ekologické krize a konzumní způsob života hlavně ve vyspělých státech. Pokud nebude člověk stále více spotřebovávat, hrozí kolaps kapitalismu, ve kterém vzrůstá bezohlednost k lidem na okraji společnosti. Někoho, kdo ohrožuje blahobyt, toho hospodářsky vyspělá společnost nechce. Filosofie na principu „použij a zahod“ vede ke stále bezohlednějšímu přístupu k přírodě. Znamý indický politik Mahátma Gándhí řekl, že na světě je dostatek pro všechny, ale ne pro hrabivost.

Druhá přednáška bratra Vladimíra Dvořáka z MBS v Hradci Králové byla přehledným shrnutím obsahu encykliky. Dále o některých jejích aspektech promluvil bratr Jiří Šenkýř z MBS Jihlava, který propaguje tento spis od jeho vzniku. Jeho přednáška byla přerušena obědem a tak pokračovala odpoledne. S krátkým příspěvkem přišel také bratr Jiří Zajíc z MBS Praha Spořilov, který napsal a vytiskl pro všechny členy semináře krásný text shrnující hlavní myšlenky encykliky. Zdůraznil, že zdroje naší Země nejsou neomezené. Kdyby měli všichni obyvatelé Země žít na životní úrovni, jaká je v naší republice, byly by potřeba 4 zeměkoule, kdyby měla být zachována životní úroveň jako v USA, muselo by být Zemí dokonce 6. Afrika je neskutečným způsobem drancována za účelem zisků (hlavně v USA), který představuje řádově biliony dolarů ročně, zatímco humanitární pomoc za rok představuje pouze asi čtvrtinu miliardy.

Po přednáškách se rozproutila živá diskuze, ve které jsme se dostali až ke kůrovci, který zle poškodil šumavské lesy. S příspěvkem přišel i bratr Melcher z MBS Sušice, jehož syn Miroslav, také člen SFŘ provozuje ekologický chov hovězího dobytka a vyrábí výborné sýry. Bratr Melcher na seminář přivezl tyto sýry se svoji snachou sestrou Kateřinou a my jsme si je mohli koupit. Sám při jejich výrobě vydatně pomáhá.

V plzeňském MBS se věnovali bratři a sestry podrobně encyklice a objevil se tam názor, že papež se věnuje záležitosti, která není tak zcela v jeho kompetenci. Se stejným nepochopením se v některých kruzích setkala i encyklika *Humanae vitae* papeže Pavla VI. v roce 1968. Ale i tato encyklika reagovala na změny ve společnosti v předchozích letech, které vedly ke snížení důstojnosti člověka. Encyklika *Laudato si* je v tomto ohledu podobná. Důstojnost člověka hlavně v rozvojových zemích je pošlapávána bezohlednými zásahy do životního prostředí, což považuje papež František za záležitost, které se musí věnovat, aby tak plnil Kristův odkaz a pomáhal ubohým, kteří se nemohou dovolat pomoci. Vyzývá k rychlé a jednotné akci v boji proti zhoršování stávající situace.

Některé záležitosti, týkající se životního prostředí, nemůžeme ovlivnit. To nás ale nemá vést k pesimismu. Můžeme se chovat ekologicky v rámci našich možností a radovat se z přírody, kterou můžeme svými silami chránit aspoň ve svém okolí. A můžeme se také modlit za ty, kteří mohou tuto situaci ovlivnit ve větším rozsahu než my.

Po živé diskusi jsme se po třetí hodině odpoledne rozloučili a rozjeli se do svých domovů.

Jana Anežka Heroutová OFS, MBS Jihlava

Encyklika o Božím Otcovství

Každý větší projev papeže Františka bývá středem zájmu veřejné rozpravy. Tím spíše to platí o nedávno zveřejněné encyklice *Laudato si*. Nemalou pozornost ji už věnoval i Katolický týdeník a jeho čtenáři si mohli přečíst hned několik inspirativních článků, včetně dvou od Marka Orko Váchy. Jelikož se ale u nás o ní hovoří hlavně jako o „*ekologické encyklice*“, pokusím se ukázat, že nám tu František nabízí daleko komplexnější téma.

Po mém soudu by se o této encyklice mělo hovořit jako o radikálním uchopení skutečnosti *Božího Otcovství* a důsledcích, které z něj plynou pro stvoření a náš život v něm. Dřív, než se pokusím ukázat, proč si to myslím, vypořádám se s jednou často vyslovovanou námitkou – totiž, že se papež „plete do ekologie.“

Papež zezelenal?

Aspoň tak to vidí ti „potrefení“, kteří v encyklice našli „dogmatizaci“ tvrzení o změně klimatu, na níž se zásadním způsobem podílí lidstvo. Lidé, jejichž prototypem je u nás Václav Klaus, vynakládají nemalé úsi-

lí na to, aby se neustále snažili dokazovat, že nebezpečná změna klimatu, která hrozí katastrofálními důsledky (zejména nedostatkem pitné vody pro více než miliardu lidí a záplavami pobřeží oceánů v důsledku tání ledovců), je do jisté míry zbytečným strašením a současně není ani v lidské moci s ní něco dělat. Papež ale udělal jen to, co patří do dobré tradice katolické církve: respektuje stanovisko rozhodující většiny vědecké komunity. Nic „nedogmatizuje“, jen po pravdě konstatuje: *Existuje velmi značný vědecký konsensus, který říká, že prožíváme znepokojující oteplování klimatického systému. Je pravda, že existují jiné faktory (jako vulkanická činnost, variace oběžných drah a zemské osy, solární cyklus), ale četné vědecké studie ukazují, že větší část globálního oteplování posledních desetiletí je způsobena velkou koncentrací skleníkových plynů (oxid uhličitý, metan, oxid dusný) vznikajících především z lidské činnosti.* (čl. 23) Pátá hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro klimatické změny, který sdružuje špičkové odborníky z celého světa, uvádí v roce 2014 jasně: *Lidský vliv na klimatický systém je evidentní. Je extrémně pravděpodobné, že vliv člověka byl dominantní příčinou pozorovaného oteplení od poloviny 20. století.* Tomu, kdo by chtěl tato tvrzení znevažít poukazem, že je to jen „pravděpodobné“, nikoliv ale „jisté“, doporučuji, aby si u Raymonda K. Poppera našel, jak je to s jistotou přírodních věd.

Jednota stvoření

Papež ve své encyklice hojně cituje své předchůdce, zvláště Jana Pavla II. a Benedikta XVI. Člověk si tak snadno může říkat: Cožpak jsem to u nich přehlédl? Jak to, že už tam jsem si nevšiml těchto zásadních vyjádření, která tak jasně pojmenovávají bolesti našeho světa a současně ukazují, kudy vede cesta k jejich léčení? Jako již mnohokrát před tím se ukazuje, že síla současného papeže tkví podstatně v tom, jak tradiční myšlenky křesťanství dokáže překvapivě nově spojit do logické, nevyumělkované stavby, nepřetížené teologickým brněním a doplnit několika dobře vybranými důrazy a trefnými vyjádřeními, aby vyniklo to, co bylo sice dávno „po ruce“, ale zůstávalo povětšinou nepovšimnuto.

Prvním nepřehlédnutelným a mistrovsky – i s podporou sv. Františka z Assisi – v encyklice vyjádřeným důsledkem všeobecného Božího Otcovství je jasné uznání podstatné jednoty stvoření. Světa chápaného jako mistrovské dílo této otcovské lásky, na jehož dotvoření jsme přizváni. To se nám ovšem může podařit jen tehdy, když nás pronikne skutečný duch bratrství a sesterství: *V první řadě s sebou dané obrácení nese vděčnost a uznání, že svět je dar obdrženy z Otcovy lásky. Zahrnuje také laskavé vědomí toho, že nejsme separováni od ostatních tvorů, ale že s ostatními bytostmi světa tvoříme nádherné všeobecné společenství. Věřící nazírá svět nikoli zvnějšku, ale zevnitř, přičemž uznává vazby, jimiž jej Otec spojil se všemi bytostmi* (220) *Čtete-li evangelium, kde Ježíš mluví o ptácích a říká, že „ani jediný z nich není u Boha zapomenut“, můžeme s nimi zacházet špatně nebo jim ubližovat? Zvu všechny křesťany, aby (tato jejich) vlastní konverze pronikla i do vztahů k ostatnímu stvoření a okolnímu světu a probouzela ono subtilní bratrství s celým stvořením, které svatý František z Assisi tak oslnivě prožíval.* (221).

Tato jednota není nějakým romantickým blouzněním, nýbrž nejskutečnější realitou, pro niž ovšem tradiční katolická zbožnost na Západě ztratila porozumění, takže nám ji svým způsobem připomínaly spirituality východu včetně pravoslavi. Navíc se ale papež s citlivou pozorností spolehlivě vyhýbá podezření z panteismu, v němž zaniká rozdíl mezi Tvůrcem a stvořením a tím i možnost onoho partnerství, jež vyrůstá ze svobody a současně na nás klade zodpovědnost, vůči níž zatím zásadně selháváme: *Říci v židovsko-křesťanské tradici „stvoření“, je více než říci příroda, protože se to týká Božího plánu lásky, kde má každý tvor svoji hodnotu a svůj smysl. Stvoření může být chápáno pouze jako dar, který vychází z otevřené ruky Otce všech, jako realita osvícená láskou, která nás svolává ke všeobecnému společenství.* (76) *Cílem cesty veškerenstva je plnost Boží, které již dosáhl zmrtvýchvstalý Kristus, osa všeobecného zrání. Takto přidáváme další argument k odmítnutí jakékoli despotické a nezodpovědné vlády člověka nad ostatním stvořením. Konečným účelem ostatních tvorů nejsme my. Všichni jdou naopak s námi a skrze nás ke společnému cíli, kterým je Bůh, v transcendentní plnosti, kde vzkříšený Kristus objímá a osvětluje všechno. Člověk obdařený inteligencí a láskou je přitahován Kristovou plností, je povolán přivést všechno tvorstvo k jeho Stvořiteli.* (83)

Slabí, chudí, zranitelní

Hrubým popíráním této jednoty je ovšem situace, kdy ti nejslabší a nejzranitelnější jsou nejčastěji a nejvíce odmítáni, pošlapáváni a ničeni. Ti, kteří se sami nemohou bránit: od rostlin a živočichů, jež jsou houfně likvidováni ve prospěch betonu, asfaltu a zisku ničitelů, přes nenarozené děti pokládané jen za biologický odpad i stamiliony nejnuznějších chudáků až ke stále se rozrůstající armádě vykořisťovaných, kteří jsou vydáni na milost a nemilost bezcitným strukturám ekonomické moci. Právě jejich hlasem – dnes nejvíce slyšitelným – je současný papež. Jim se podstatně věnoval ve své exhortaci Evangelii gaudium a znovu se jasně v jejich prospěch vyslovuje tentokrát. O „sestře matce Zemi“ doslova říká: *mezi nejvíce opuštěné a trýzněné chudé patří naše sužovaná a devastovaná země, která „sténá a spolutrpí“* (2). A jeho dnes již pří-

značné odsouzení „skartační kultury“ ovládající sobeckou, individualistickou konzumní společnost, která se klaní bůžku peněz, zaznívá i v této encyklice.

Současně poukazuje na to, kde je klíč k alternativnímu řešení: Péče o společné dobro. *Lidská ekologie je neoddělitelná od pojmu obecného dobra, principu, který má ústřední a jednotící roli v sociální etice. Rozumí se jím „souhrn podmínek společenského života, které jak skupinám, tak jednotlivým členům dovolují úplnější a snazší dosažení vlastní dokonalosti“.* (156)

Obecné dobro předpokládá úctu k člověku s jeho základními a nezczitelnými právy zaměřenými k jeho celkovému rozvoji, ale také péči o náš společný domov, který nám poskytuje planeta Země. Obecné dobro směřuje k sociálnímu smíru, který je ovšem neuskutečnitelný bez zásadní spravedlnosti – včetně toho, že majetkové rozdíly ve společnosti nesmí být příliš velké a zejména ne důsledkem nemorálního jednání. Papež k tomu dodává: *Celá společnost a v ní zejména stát má povinnost bránit a prosazovat obecné dobro. Stačí pozorovat realitu, abychom pochopili, že dnes je toto rozhodnutí základním etickým požadavkem účinného uskutečňování obecného dobra.*(158).

Je přitom příznačné, že vývoj „kapitalismu na český způsob“ byl provázen důrazným odmítáním konceptu společného dobra, jako by se jednalo o nějaký nesmyslný či naprosto nerealistický požadavek. Pravda je, že ve společnosti dirigované skupinovými zájmy, je koncept společného dobra jistě překážkou, kterou je třeba rychle odstranit. A je prohrou českých křesťanů, katolíků především, že se nechali neoliberalními dravci na začátku 90. let zastrašit a až na nepatrné výjimky (zejména prof. Lubomír Mlčoch a Ing. Cyril Martinek) za tento poklad sociálního učení církve nebojovali ze všech sil.

Politika v područí ekonomiky

Kdyby se tu mezi námi dnes objevili Karel Marx a Bedřich Engels, museli by jásat nad tím, jak se skvěle naplnily jejich předpovědi. Ve své době tvrdili, že ekonomická „základna“ určuje veškerou ostatní „nadstavbu“ – včetně té politické. Tehdy to ovšem tvrdili na základě svého historického materialismu. Byla to tedy přece jen filosofická konstrukce. Dnes by to ovšem mohli vidět na všech stranách v přímém přenosu. Už od začátku 90. let začali pozornější sociologové a politologové sledovat, že se děje ve vztahu ekonomiky a politiky zásadní změna, kterou později významná britská ekonomka a politoložka Noreena Hertzová nazvala „plíživým převratem“: v situaci, kdy ze 100 největších světových ekonomik je 51 globálních korporací a jen 49 národních ekonomik, je jakákoliv možnost státní politiky účinně zasahovat do ekonomického vývoje z hlediska potřeb vlastní společnosti zoufale malá.

Neoliberalové, kteří tvrdí, že trh bez přívlastků si to sám nejlépe všechno porovná a že každý zásah do působení jeho „neviditelné ruky“ je jen k horšimu, jsou tímhle stavem pochopitelně nadšení. A také ti, kteří na tom mohutně vydělávají. Dnes tedy 1% světové populace (asi 70 milionů lidí – jeden větší stát) vlastní stejné bohatství, jako celý zbytek zemské populace (tedy více než 7 miliard lidí). Papež na tuhle situaci logicky reaguje i ve své encyklice: *Politika se nesmí podřizovat ekonomii, která se zas nemá podřizovat technokratickému diktátu a paradigmatu výkonnosti. S ohledem na obecné dobro dnes nevyhnutelně potřebujeme, aby cestou dialogu politika a ekonomie rozhodně sloužily životu, zvláště lidskému životu. Záchrana bank za každou cenu na úkor populace bez rozhodného odhodlání reformovat celý systém, potvrzuje absolutní vládu finančnictví, které nemá budoucnost a které po dlouhých, nákladných a kosmetických změnách může plodit jenom nové krize.* (189).

Nutná změna

Mnohé věci musí změnit svůj kurz, ale především lidstvo potřebuje změnu. Chybí vědomí společného původu, vzájemné příslušnosti a budoucnosti sdílené všemi (202), začíná papež závěrečnou – strhující – kapitolu své encykliky. A posléze pokračuje: *Musíme znovu pocítit, že se vzájemně potřebujeme, že máme odpovědnost jedni za druhé i za svět, že stojí za to být dobří a poctiví. Už příliš dlouho jsme byli v morálním úpadku, posmívali se etice, dobrotě, víře, poctivosti, a nadešel čas uznat, že tato veselá povrchnost nám málo prospěla.*(229).

Je zřejmé, že František sází na úplně jiné řešení, než je to marxistické. Nikoliv revoluce, která změní vlastnické poměry, nýbrž revoluce, která promění srdce dnes umrtvená kulturou konzumu. Františkův recept má jiné zásadní ingredience: skromnost, solidaritu a důvěru v Pána dějin. A pokud vás opravdu zajímá, přečtěte si tu encykliku celou. Několikrát.

Jiří Zajíc OFS

(text byl původně psán pro Perspektivy, přílohu Katolického týdeníku)

Encyklika papeže Františka Laudato si – a co já s tím?

O této encyklice a křesťanském pohledu na životního prostředí jsem už mnoho četla, slyšela v rádiu Proglas a viděla v televizi NOE, hodně jsme o tom diskutovali i v našem MBS. Ale stále jsem nechápala, jak já, občan České republiky, zaměstnanec v továrně na výrobu komponentů pro automobilový průmysl, obyvatelka největšího panelového domu v Jihlavě, členka Sekulárního františkánského řádu, matka a babička, můžu výzvy papeže Františka, obsažené v této encyklice, uchopit a žít.

Na jarním formačním semináři se nám dostalo fundovaných přednášek a diskusí, při kterých se ukázalo, že nic není černobílé a ani tři přítomní odborníci se neshodnou na tématu Šumava a kůrovec.

Pochopila jsem, že je to tak jako se vším – člověk musí začít u sebe a nečekat, že „mocní tohoto světa, majitelé továren, bank a nadnárodních korporací“ se jednoho rána probudí a řeknou si: „Už dost bylo hromadění majetku a vykořisťování člověka a přírody, začneme znova a lépe...“

Pochopila jsem, že můžu dělat jen málo:

- neplýtvat vodou (i když tak snadno teče z kohoutku v osmém poschodí mého panelákového bytu)
- důsledně třídit odpad (to už sice dělám mnoho let, ale bio-odpad se mi opravdu třídit nechtělo, i když u nás ve městě už k tomu potřebné kontejnery jsou)
- nechodit nakupovat v neděli a ve svátek (což chápu nejen jako hřích proti třetímu přikázání, ale také proti lásce k člověku – prodavači, který kvůli mému pohodlí nemůže odpočívat v neděli s rodinou)
- neplýtvat potravinami (třeba tvrdý chleba dávat někomu, kdo má slepičky nebo králíky)
- nekupovat potraviny s obsahem palmového oleje (to kvůli ničení pralesů pro jeho výrobu – a to není zrovna jednoduché! Nedávno jsem si chtěla koupit zeleninový bujón a ušetřit si trochu práce s vařením špenátové polévky, ale žádný bujón bez tohoto oleje jsem v obchodech nenašla!)
- nepoužívat sprchové peelingy (měla jsem je moc ráda, kůže je po nich taková krásná, vyhlazená, voňavá, ale kuličky z peelingu se hromadí v mořích, protože je čističky odpadních vod nezachytí)
- jezdit do práce hromadnou dopravou – tento bod jsem měla původně na prvním místě, ale nebylo by to ode mě fér, nemám auto a na hromadné dopravní prostředky jsem odkázaná celý život, takže toto je ode mne jen návrh pro ty, kdo auto mají, ale mají i možnost ho občas nechat v garáži
- no a v neposlední řadě: modlit se nejen za lidstvo, ale hlavně za ty „nahore“, ty mocné a bohaté. A taky za sebe, abych pochopila, kde všude ještě můžu svým dílem přispět ke společnému dobru. A možná taky o tomto mém postoji a snažení mluvit s lidmi, které potkávám v práci i jinde, když už na to přijde řeč...

Chci žít s vděčností Hospodinu, že nám naši planetu stvořil tak krásnou. I cestou z práce v naší ulici můžu obdivovat krásu a vůni kvetoucích stromů obklopených bzučícími pilnými včelkami.

Chci děkovat Hospodinu za každého bratra a sestru a učit se milovat a přát dobro všem. Nejen těm, které mám ráda a činí dobro oni mně.

Chci dělat, co v mých silách je. Jsou to maličkosti, možná pro vás samozřejmosti, o kterých není potřeba mluvit. Pomozte, poraďte, napište, jak se to daří vám.

Zdeňka Alžběta Nečadová OFS

MBS Jihlava

Den plný radosti v bratrském společenství

V sobotu 22. dubna 2017, den před nedělí Božího milosrdenství, jsme prožili nejen my z našeho místního bratrského společenství v Brně u kapucínů, ale i všichni hosté a bratři kapucíni, velkou radost. Předě mší svatou se konal obřad vstupu do Sekulárního františkánského řádu, při kterém naše sestra Pavla přijala do našeho MBS novou uchazečku **Petru Svobodovou**, která si vybrala jako svou řeholní patronku Matku Terezu z Kalkaty. Po obřadu vstupu se konala mše svatá, při níž složil slib trvalé profese náš bratr **Tomáš Maria Pavlík**. V době vstupu do SFR přijal řeholní jméno Tomáš Maria a za řeholní patrony si zvolil Matku Boží a Tomáše Becketa. Byla to nezapomenutelná slavnostní mše svatá, při které bratr Tomáš obnovil křestní sliby a zasvětil se službě Božimu království. Svůj doživotní slib složil před zástupkyní ministryně sestrou Pavlou Květoslavou Vyhňákovou. To vše za účasti bratra Pavla Uhříka, našeho duchovního asistenta, který byl hlavním celebrantem, bratra Rafaela Budila, národního duchovního asistenta SFR, a plného kostela pozvaných hostů. Po skončení mše svaté a hojné gratulaci nás bratr Tom pozval na společné agapé do klášterního refektáře, které připravilo naše místní bratrské společenství. Díky Bohu za tato nová povolání do Sekulárního františkánského řádu.

Alena Růžena Hrbková OFS
MBS Brno kapucíni

Poutě k Panně Marii Vranovské

Nedaleko města Brna směrem na sever se rozprostírají hluboké lesy a krásná příroda, které se dříve říkalo „Moravské Švýcarsko“. V těchto místech se nachází kostel Narození Panny Marie, dominanta Mariánského poutního místa - Vranova u Brna. Jeho historie sahá až do 13. století a váže se k němu legenda o moravském maršálkovi Vilémovi, jenž na tomto místě zázračně nabyl ztracený zrak. Když totiž v těchto hlubokých lesích zabloudil, vroucně se ve své tísní modlil k Panně Marii, která jeho prosbu vyslyšela, jeho nemocné oči uzdravila a ukázala mu cestu ven z lesa. Po tomto zjevení zůstala mezi dvěma duby malá soška Panny Marie. Z vděčnosti za uzdravení nechal Vilém postavit na tomto místě malou dřevěnou kapličku a do ní umístil milostnou sošku. Zpráva o zázraku se velmi rychle rozšířila po okolí a celé Moravě. Přicházelo sem stále více poutníků. Mnozí z nich byli uzdraveni jak na duši, tak na těle.

Poutní místo se od 13. století průběžně měnilo, ale co zůstává stále stejné, je touha našich srdcí po obnově života s Bohem. A to je cílem poutí k naší nebeské mamince, která nám na této cestě pomáhá a k níž se utíkáme pod ochranu s prosbou o radu a pomoc, ve strastech i radostech.

Minulý rok v březnu jsme se v našem MBS domluvili, že se připojíme k těm tisícům poutníků, kteří již za celá staletí putovali k Panně Marii Vranovské a budeme každou první sobotu putovat na Vranov. A tak jsme vyšli – bratr Tom, jeho manželka, jejich dcera Maruška a já. A další měsíc znovu a potom zase znovu a jeden měsíc jsme šli jen dva, ale to nás vůbec neodradilo. S vírou a láskou v srdci jsme měsíc co měsíc putovali k počtě Panny Marie a vyprošovali Boží požehnání pro naše rodiny, naše blízké a prosili jsme o smír za urážky Neposkvrněného srdce Panny Marie. Co je úžasné, že každou první sobotu vždy svítí k počtě Panny Marie sluníčko, které provází naše putování lesní cestou z Útěchova do nedalekého Vranova. S vděčností a oddaností v srdci mohu jen děkovat Bohu za tyto požehnané chvíle, kdy si vždy uvědomím, jak nás miluje. Panna Maria nám vyprošuje požehnání a to i v daru vzájemného bratrství, protože se k nám postupně přidávají další a další poutníci, s nimiž se můžeme společně modlit růženec, slavit mši svatou a prožívat ducha bratrství.

Ať jste z Brna, blízkého okolí či vzdálenějších míst, všechny Vás srdečně zveme na společné putování k Panně Marii Vranovské vždy 1. sobotu v měsíci. Sraz je v Útěchově v 9 hodin u kapličky v lese. V případě dotazů se můžete obrátit na bratra Toma (mob: 731 133 269) z našeho společenství, rád vám poskytne všechny potřebné informace.

Alena Růžena Hrbková OFS
MBS Brno kapucíni

Vzpomínka na bratra Česlava

Vzpomínkové setkání na bratra Česlava OFM se uskutečnilo v radostné bratrské atmosféře 6. května v Moravské Třebové. Společně s bratry františkány i s rodným bratrem a sestrou bratra Česlava jsme po mši svaté navštívili místní hřbitov a uctili památku našich drahých. Po společném obědě v klášteře se nám věnoval otec Šebestian Smrčina OFM, potěšil nás a povzbudil svým slovem. Strávili jsme krásné odpoledne vzájemným sdílením a poznáváním se. Nejstarším zúčastněným terciářem byl bratr Vladimír Antonín Dlouhý OFS z Bohuňova, který oslavil 93. narozeniny a brzy oslaví 50. výročí své profese v SFR. Sestra Jindřiška Kučerová podala své osobní svědectví o zázraku, který se jí stal na přímluvu bratra Česlava. Poděkování patří bratřím františkánům i všem, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci setkání!

Hana Brigita Reichsfeld OFS

MBS Uherské Hradiště

Setkání s německými terciáři

Koncem loňského roku přišel náš duchovní asistent bratr Kryštof s myšlenkou pokusit se zjistit, zda někde blízko česko - německých hranic není nějaké společenství františkánských terciářů, se kterými bychom mohli navázat kontakt. Podařilo se mu najít společenství v Deggendorfu a oslovit sestru Danielu, jejímž prostřednictvím pak vyřídil pozvání od našeho Místního bratrského společenství SFR na setkání v klášteře kapucínů v Sušici.

Toto setkání se uskutečnilo v sobotu 27. května 2017. Z Německa přijelo šest sester a bratří společně s knězem - otcem Josefem.

Celé setkání probíhalo v opravdu srdečném duchu svatého Františka. Po úvodním přivítání jsme společně zasedli ke stolu v refektáři kláštera a postupně jsme se navzájem představili a řekli každý o sobě pár slov, o svém životě i o svém povolání do františkánského řádu.

S jazykovou bariérou pomáhali ochotní překladatelé terciářka Libuška Antonie Schödelbauerová z Čachrova a akolyta pan Václav Volenec z Hartmanic.

Svým vyprávěním nás všechny zaujal mladý otec Josef, indický kněz, který v Německu vypomáhá. Pověděl nám, že sice není františkán, ale že ke svatému Františkovi měl vždy velice blízko a chová k němu veliký obdiv a úctu. Vyprávěl o křesťanství v Indii, o své rodině i o chudém kraji, ze kterého pochází. Velmi nás nadchl svým zpěvem, doprovázeným hrou na bubínky. Řekl, že my všichni jsme dětmi jednoho otce, který nás spojuje a že si dokážeme rozumět i beze slov, svým srdcem.

Během dopolední diskuze jsme se dotkli také problémů třetího řádu v Německu i u nás a otázky usmíření mezi národy – vzájemné omluvy a odpuštění. Němečtí terciáři obdivovali, že naše MBS v Sušici má i hodně mladých členů a také mužů. Oni mají problém získat do řádu nové členy, zvláště mladé. To, myslím, je ale problém i našeho národního společenství. Proto je třeba stále v modlitbě prosit o nová povolání ke kněžství a do všech řádů, včetně třetích.

Po společném obědě jsme se vydali auty na Dobrou Vodu, kde jsme slavili mši svatou. Ještě před jejím začátkem nám pan Václav Volenec poskytl pár informací o tomto poutním místě i o kostele, jehož patronem je svatý Vintíř (v němčině Gunther) – mnich - poustevník, který je charakterizován jako misionář, diplomat, mírotvorce a stavitel cest a mostů mezi národy.

Mše svatá byla v latinském jazyce, doprovázena zpěvy z Taizé. V přímluvách pak zazněly prosby týkající se usmíření, spolupráce a vzájemné tolerance mezi národy.

Po požehnání jsme našim německým spolusestrám a spolubratřím předali malé dárky, jako upomínku na setkání, a každý osobně jim poděkoval. Loučení bylo velice dojemné a mnozí z nás se neubránili slzám.

Sestra Izolde nás pak jménem německých terciářů pozvala na další setkání k nim do Německa.

Anna Brigita Blažková OFS, MBS Sušice

Za poutí do Poříčí 2017

Pouť ke hrobu bratra Františka Noska (1886-1935) v Poříčí nad Sázavou se letos konala již po osmdesáté druhé. Někteří z poutníků byli terciáři, jmenujme alespoň bývalé členy Národní rady SFR, bratra Jiřího Šenkýře a bratra Františka Reichela a členku současné Národní rady sestru Janu Heroutovou.

Mše svatá za bratra Noska byla sloužena 8. dubna, opět v kostele svatého Havla, při němž je pochován. Slavil ji otec Bonaventura Štivar OFM Cap., provinciál řádu kapucínů. Ve své promluvě zdůraznil význam Noska jako křesťanského politika. On usiloval dělat politiku skutečně křesťanskou. Proto byl kritizován i z nejvyšších míst státu. Otec Bonaventura se po mši svaté pomodlil u Noskova hrobu při kostele.

V Poříčí byl letos opět europoslanec Pavel Svoboda (KDU-ČSL). Po mši svaté jsme jej v sále fary požádali, aby nám něco řekl o projevu papeže Františka k představitelům EU. Ti se sešli v Římě k 60. výročí podepsání Římských smluv (25.3.1957). Jak víme, papež měl před sebou smíšené posluchačstvo. Někteří vedoucí politici jsou křesťané, jiným je křesťanství vzdálené. Ostatně v podobné situaci jsme i my ve svém prostředí. Je pro nás proto zajímavé, jak Svatý Otec promluvil. Pavel Svoboda k tomu řekl, že papež vyzdvihl ideje, které vedly k založení evropských společenství. Ty jsou i dnes pro různé lidi „společným jmenovatelem“. Je to především důstojnost člověka, důležitost vzájemné solidarity a úsilí o mír a rozvoj. Tyto důrazy vycházejí z křesťanství, avšak jsou blízké lidem různých světových názorů. K tomu dodáme: pojetí papežova projevu ukazuje, jak mluvit o křesťanských hodnotách tak, aby všichni rozuměli. (Podstatná část projevu byla otištěna v katolickém týdeníku č.14/2017.)

Miloslav Müller OFS, MBS Praha Spořilov

V sobotu 8. dubna se konala tradiční pouť ke hrobu doktora Františka Noska v Poříčí nad Sázavou, kde tento adept na blahořečení strávil velkou část svého života. Z našeho jihlavského společenství jsme se zúčastnili čtyři – bratr Jiří Šenkýř, jeho žena Marie, Marie Wodáková a Jana Heroutová. Bratr Jiří nás vezl autem a podnikl již v minulosti mnoho kroků k tomu, aby proces blahořečení mohl dále úspěšně probíhat. Dnes ovšem se stále hledá člověk, který by texty o tomto františkánském politikovi z první republiky přeložil do italštiny a ujal se další práce, kterou sebou tato snaha přináší.

Pouť začala v kostele sv. Havla ve tři hodiny odpoledne, celebrou P. Bonaventura Štivar OFM Cap. z Prahy. V homilii zdůraznil, že František Nosek, člen tehdy ještě Třetího řádu sv. Františka neměl život rozhodně jednoduchý, protože se svědomitě snažil žít podle příkladu sv. Františka a byl dokonce prezidentem Masarykem označen za blázna. P. Bonaventura také mluvil o nominalismu a realismu, který dnes vede spor v mnoha oblastech života, ale hlavně v politice. Podle nominalismu není důležitá podstata věci, ale to, jak ji nazveme. Nominalismus odráží vždy negativní tendence společnosti, ať již dnes, nebo v dobách Kristových. Ježíš byl realista, nazýval věci pravým jménem, a proto byl také nenáviděn farizeji a vlivnými lidmi své doby, na jejichž špatnosti poukazoval.

Doktor František Nosek byl františkánský realista. Žil velmi skromně a za svůj plat politika se věnoval mnohým dobročinným aktivitám. Příbuzní sestry Marie Šenkýřové pamatují, jak doktor Nosek přijel s kufrem plným knih na pouť, od vlaku šel s tímto kufrem tři kilometry, jen, aby mohl rozdat literaturu lidem, kteří ji potřebovali.

Kostel v Poříčí nad Sázavou je krásná stavba se zajímavým interiérem, kde je kněžiště vyvýšené a vede k němu po obou stranách schodiště. Oltář, kazatelna a ještě některé sochy jsou vyřezány z lipového dřeva. Po mši svaté byla vzpomínka a modlitba u hrobu našeho vzácného terciáře. P. Bonaventura nás vybídl, ať zde vzpomeneme na naše starosti a poprosíme o přimluvu bratra Františka, který zemřel v roce 1935. Hrob doktora Noska je svědomitě udržován, ale jinak je malý hřbitov kolem kostela dost zanedbaný nejspíš proto, že mnoho starousedlíků se z Poříčí dávno odstěhovalo.

U zdi hřbitova je postavena malá fara, ve které ochotní lidé z Poříčí připravili pohoštění. Pouti se také zúčastnil poslanec evropského parlamentu Pavel Svoboda, který mimo jiné mluvil i o římských smlouvách podepsaných 25. března 1957, které v konečném důsledku vedly k založení Evropské unie. Na základě těchto smluv vzniklo Evropské hospodářské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii a hlavní význam spočíval v pokračování mírového úsilí, díky kterému není v Evropě již 70 let žádná válka. Zatím tomu tak na území Evropy nikdy nebylo. Po projevu Pavla Svobody se rozproutila zajímavá diskuse. Někteří evropskou unii viní z toho, že je v Evropě mnoho uprchlíků, nebo, že v jednotlivých státech dostává zelenou eutanázie, potraty a jiné praktiky, které neodpovídají křesťanským tradicím, na nichž Evropa vznikla. Pavel Svoboda ovšem zdůraznil, že evropská unie nemůže státům zasahovat do záležitostí, kterými je jednotlivé státy nepověří. Proto mnoho záležitostí, ze kterých je nám katolíkům smutno, rozhodně nezavinila Evropská unie.

Bratr Jiří Šenkýř rozdával účastníkům pouti knihu o doktoru Noskovi, kde jsou také uvedeny jeho projevy při různých příležitostech. Okolo páté hodiny jsme se rozloučili a Poříčí nad Sázavou opustili.

Jana Anežka Heroutová OFS, MBS Jihlava

Proč vaše svědectví – aneb Na cestě touhy a pokory

Stále mám ještě v paměti setkání s naší ministryní Hankou Brigitou na Velehradě koncem ledna tohoto roku. Byl jsem tenkrát velmi rád, když ve svém dosti zaplněném programu našla trochu času na setkání nejen se mnou, ale i s dalšími františkány i nefrantiškány.

Přivezla úplně čerstvé vydání nového bulletinu s několika velmi silnými svědectvími bratří a sester, kterým se zahajuje naprosto skvělý projekt k osmistému výročí života našeho řádu. Jedná se o zmapování, záznam a předání svědectví o životních osudech bratří a sester františkánského řádu i životech celých bratrských společenství během 20. století dalším generacím.

Neuplynul ani měsíc a obdržel jsem nové číslo našeho Zpravodaje a v něm v příloze stejný text několika krásných svědectví s výzvou bratřím a sestrám k napsání dalších. Jen jedna podstatná věc se lišila, a to byl název přílohy. Místo původního nadpisu *Nebráňme se touze*, zněl nový nadpis *Na cestě pokory*. Kládl jsem si sám pro sebe otázku, proč došlo k této změně.

Pokora je pro mne především způsob a postoj hledání pravdy o mně samotném. Na začátku mé cesty za Ježíšem tomu však takto nebylo. Skutečnou motivací v mém životě dříve nebyla pokora, ale touha něco změnit. Ještě si pamatuji, co jsem říkal Bohu, když jsem si ve své hluboké nespokojenosti, psychicky vyčerpán a na dně svých vlastních sil Bohu stěžoval: „Bože, takhle se žít nedá!“ Dávání se bližním i Bohu v pokoře je pro mne cestou ke smysluplnému a naplněnému životu až v současné době.

Následkem toho si myslím, že k životu v různých jeho fázích je třeba obojího – touhy i pokory. Proč by tedy nadpis nemohl znít: *Na cestě touhy a pokory*? Je ale zřejmé, že text nadpisu není to podstatné.

Tím podstatným jsou vaše svědectví z vašich životních cest za Ježíšem a s ním.

Kládl jsem si však otázky: „Proč vlastně tento projekt připravujeme? Komu má tento projekt přinést užitek? Proč vlastně sbíráme tyto životní příběhy? Koho mají vaše životní osudy oslovit?“

Každého! Každého, kdo v životě hledá. Každého, kdo touží setkat se s Ježíšem. Každého, kdo touží změnit svůj život.

Při pohledu na svou vlastní duchovní cestu za sv. Františkem jsem si uvědomil, jak právě touha po lásce a po Bohu byla motivací a motorem na začátku mého hledání. Velmi výstižně vyjadřuje níže uvedený text výzvy pod nadpisem právě i moji životní zkušenost na této cestě, i když je již částečně z 21. století. Stojí zde v textu výzvy: „... k této touze po lásce více než učitele a kazatele potřebujeme především svědky dobře prožívaného života.“

Ano, potřebujeme svědky – průvodce, a zatím máme okolo sebe bližní, kteří často nabízejí penzum morálních zásad, místo aby nás provázeli při hledání smyslu našeho vlastního života. Ze svého nejlepšího úmyslu nám nabízejí církevní dogmata, místo aby poskytovali prostor pro setkání s milujícím Ježíšem.

Velmi silně jsem si to uvědomil dnes o 4. neděli velikonoční. Před kostelem jsem po bohoslužbě obdržel útlou tiskovinu „Základní pravdy křesťanské víry a morálky“ vydanou Svatojánským spolkem. Doma jsem se ptal své nejstarší dcery studující na vysoké škole, zda-li by jí tato publikace byla k něčemu užitečná. Odpověděla: „Možná jako tahák na hodiny náboženství.“

Ano, říkal jsem si: „Křesťanství přece není ani souhrnem dogmat, ani náboženstvím posvátné knihy. Křesťanství je pro mne nesmírně hlubokým, láskyplným a ustavičným setkáváním s Ježíšem, který si mne zamiloval a naprosto radikálně proměnil můj život.“ Informací a pouček máme kolem sebe více než dost. Pamatuji si ještě, jak jsem v době, kdy jsem byl „na dně“, obdržel od bližních poučky křesťanské morálky místo svědectví a povzbuzení.

A tak chci vás všechny, bratři a sestry, povzbudit k tomu, abyste našli odvahu napsat svědectví o svém hledání životní cesty, o svém setkání s Ježíšem, o své cestě do františkánské rodiny, o tom, jak Ježíš uzdravil, proměnil a naplnil vaše životy, o tom, co pro vás každý den dělá. Ježíš nás

k tomuto vyzývá právě teď v době velikonoční po svém zmrtvýchvstání, když říká: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium všemu stvoření.“

Vaše svědectví jsou nesmírně důležitá pro mladší generaci, která v chaosu současného světa hledá smysl života. A možná právě vaše zkušenosti a svědectví o setkání s Ježíšem mohou mladší povzbudit, inspirovat a nadchnout pro životní cestu s Ježíšem podle vzoru našeho blaženého serafinského Otce Františka.

Dáno na 4. neděli velikonoční 2017

Václav Jarolímek

Mše svatá za Otce Aloise Moce OFM

bude sloužena ve čtvrtek 17. srpna 2017, v 18 hodin večer
v kostele Panny Marie Sněžné v Praze, Jungmannovo nám.
(Týž den uplyne 22 let od jeho smrti).

Pout' na Hrádek 2017

Oblastní pout' na Hrádek u Vlašimi se koná v sobotu **23. září 2016**.

Mše svatá bude v **11.30 hodin**. Bude obětována za otce Aloise Moce OFM, dřívějšího duchovního asistenta SFŘ. Sraz u kapličky v lese před Hrádkem je v 10.45 hodin, na dolním náměstí ve Vlašimi v 9.10 hodin.

Po skončení mše sv. zůstáváme na Hrádku asi jednu hodinu. Kdo tam budou autem, jedou pak zpravidla do blízkých Radošovic, ke hrobu otce Aloise.

Spojení (doporučujeme ověřit před cestou):

Tam

autobusem: z Prahy-Roztyl v 7.30 hodin (trať 200020 4, ze stanoviště č.1).

Příjezd do Vlašimi v 8.37 hodin

nebo vlakem: z Prahy hl.n. v 7.32 (rychlík), v Benešově v 8.11 hod.

Z Benešova v 8.14 hod., ve Vlašimi v 8.50 hodin.

Zpět

z Vlašimi

vlakem, odjezd v 16.09; přestup v Benešově na rychlík; v Praze hl. n. v 17.27 hod.

obdobný spoj jede přesně o 2 hodiny později, v Praze hl.n. v 19.27 hod.

autobusem od železniční stanice Vlašim v 17.00, v Benešově lze přestoupit na vlak (rychlík)

v Praze hl.n. 18.27 hod.

Jede i přímý autobus od železniční stanice Vlašim v 17.25 hodin, příjezd do Prahy-Opatova v 18.20 hodin.

Pozor! Jde o dálkový autobus; místa mohou být obsazena!

Miloslav Müller OFS
MBS Praha Spořilov

“Jako Ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa”

(Jan 17,18)

Toto LOGO dala Sekulárnímu františkánskému řádu sestra **Santocono Rosaria**, františkánka z Katánie.

Stručný popis:

Sesláním Ducha svatého koná Ježíš to, co vyjádřil v "kněžské" modlitbě podle 17. kapitoly Evangelia sv. Jana. Tímto způsobem se uskutečňuje velký slib Desatera, **vytvořit podle Boží vůle „královské kněžstvo“**.

Duch svatý je silou tohoto díla zahájeného Ježíšem, které má přemoci celý svět.

Jako je Otec v Ježíši, tak je Ježíš v Otci, oba jsou jedno. Díky jejich jednotě svět uvěřil, že Otec Ježíše poslal, aby lidem zjevil Otcovo jméno, aby láska, kterou miloval Otec Ježíše, byla také v nich a aby také Ježíš sám byl v lidech.

Modlitba za XV. řádnou generální kapitulu SFR

Heavenly Father,

light in us that fire that drove St. Francis of Assisi to proclaim the Gospel to all, so that we can witness your love by our life and words', through our entire life, so that we may want to live in a poor and humble² manner, according to the example of our Seraphic father St. Francis.

We confess

that we have often failed to hear your message, to listen to your Gospel mandate, to be brothers and sisters of penance³, to be spouses, fathers and mothers of Our Lord Jesus Christ⁴.

We bring to you

our sins and our shortcomings that have hidden your treasure. We have failed by not using our talents for the good of your people. We so often refused to be the salt of the Earth and the light of the World.

Let us be your good disciples,

so that we may produce fruits worthy of penances⁵, and that we may build a more fraternal and evangelical world⁶.

Lord Jesus Christ, as the Father has sent you, so you have sent us to the world.

Lord Jesus Christ,

let us be like stars in the night sky, many of us, looking similar, yet being different, shining your

Nebeský Otče,

zapal v nás oheň, který vedl svatého Františka z Assisi, aby hlásal evangelium všem. Abychom během celého života dokázali chtít svědčit o Tvé lásce svým životem i slovy.¹ A abychom toužili žít chudě a pokorně² podle příkladu našeho Serafinského otce svatého Františka.

Vyznáváme,

že často selháváme v četbě poselství, v přijímání podnětů dynamické síly evangelia k vnitřní proměně, abychom byli kajícími³ bratry a sestrami, a tak abychom byli dětmi nebeského Otce a snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista.⁴

Předkládáme Ti

své hříchy a nedostatky, které zakrývají Tvůj poklad. Nedostatečně využíváme dary a schopnosti, které jsi nám dal, ve službě pro dobro Tvého lidu. Velmi často jsme odmítli být solí Země a světlem světa.

Učiň nás Svými dobrými učedníky,

Abychom přinášeli ovoce pokání⁵, a tak mohli budovat svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu.⁶

Pane Ježíši Kriste, jako Otec poslal Tebe do světa, tak Ty posíláš do světa nás.

Pane Ježíši Kriste,

Učiň, abychom zářili jako hvězdy na noční obloze. Mnozí z nás vypadají podobně, ale přesto jsou odlišní. Dej, abychom vyzařovali Tvé světlo na

light to everyone, regardless of good or bad, regardless of rich or poor, regardless of black or white, so that they can see you when there is darkness, and they may find their way to you.

Lord Jesus Christ,

let us be like the windows of the cathedral, showing your image and light, being colorful and transparent, proclaiming your glory and beauty, while remaining your simple instruments.

Holy Spirit,

open our hearts, our eyes and our ears, so that we may be filled with the love and with the teachings of our Lord Jesus Christ, as we celebrate this General Chapter in a fraternal spirit, always seeking what is common to us, and rejoicing over your great gift to us, over our treasure, that is, our Secular Franciscan vocation.

Amen.

1 cf. OFS Rule 6.
2 cf. OFS Rule 11.
3 cf. OFS Rule 7.
4 ST. FRANCIS, EpFid1 4.
5 ST. FRANCIS, EpFid1 2.
6 OFS Rule 14.

všechny bez ohledu na to, zda jsou dobří nebo špatní, bez ohledu na to, zda jsou bohatí nebo chudí, bez ohledu na to, zda jsou černí nebo bílí, aby Tě mohli uvidět i ve chvílích temnoty a tak mohli najít cestu, která je přivede k Tobě.

Pane Ježíši Kriste,

učíš, ať jsme jako okna katedrál, která ukazují Tvůj obraz a Tvé světlo. Jsou průhledná a přece plná barev. Hlásají Tvou slávu a krásu a zároveň zůstávají Tvými pokornými nástroji.

Duchu svatý,

otevři naše srdce, naše oči a naše uši, abychom mohli být naplněni láskou a slovem našeho Pána Ježíše Krista, když v bratrském duchu slavíme tuto Generální kapitulu. Ať neustále hledáme to, co nás sjednocuje a radujeme se z Tvého velkého daru a našeho pokladu, kterým je naše františkánské světské povolání.

Amen

1 Porov. Řehole SFŘ č. 6
2 Porov. Řehole SFŘ č. 11
3 Porov. Řehole SFŘ č. 7
4 Porov. 1. verze Listu věřícím
5 Porov. 1. verze Listu věřícím
6 Porov. Řehole SFŘ č. 14

Františkánská národní pout' na Sv. Hostýn 15. – 16. 09. 2017

Pátek 15. 9. 2017

Od 14.00 hod. ubytování
18.00 – mše svatá v kapli poutního domu
19.30 – společná františkánská večeře v jídelně poutního domu
21.30 – adorace v kapli
22.00 - kompletář
Po celou noc možnost individuální adorace

Sobota 16. 9. 2017

6.50 – ranní chvály v kapli
7.30 – společná františkánská snídaně v jídelně poutního domu
8.30 – setkání s NR (Jurkovičův sál)
10.15 – POUTNÍ MŠE SVATÁ v bazilice
(celebruje provinciál kapucínů P. Bonaventura Štivar OFMCap.)
12.00 – oběd (individuálně)
13.00 – požehnání v bazilice
13.40 – křížová cesta a závěr poutě

Ubytování si zajišťuje každý sám.

Informace k ubytování:

tel. č. 420 573 381 693

www.hostyn.cz/ubytovani.html

Výročí profese: červenec, srpen , září 2017

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Datum Profes	poč. let
Plzeň	Kryšlová	Marie	Františka	23.07.1977	40
Karviná	Rejdová	Františka		26.08.1982	35
Třebíč	Tučková	Magdalena	Jana M. Vianeya	20.09.1992	25
Blažovice	Benešová	Ludmila	Ludmila	25.09.1992	25
Blažovice	Daňková	Ludmila	Mlada	25.09.1992	25
Blažovice	Daňková	Marie	Goretti	25.09.1992	25
Blažovice	Dvořák	Jiří	Ludvík	25.09.1992	25
Blažovice	Dvořáková	Alena	Klára	25.09.1992	25
Blažovice	Kalábová	Marta	Marta	25.09.1992	25
Blažovice	Kaliánková	Jitka	Marie Magdalena	25.09.1992	25
Blažovice	Pavlíková	Milena	Monika	25.09.1992	25
Blažovice	Řezáč	Karel	Antonín	25.09.1992	25
Blažovice	Řezáčová	Marie	Anna	25.09.1992	25
Blažovice	Štěpánková	Ludmila	Růžena Viterbská	25.09.1992	25
Blažovice	Švábenská	Eliška	Terezie	25.09.1992	25
Blažovice	Vlasáková	Oldřiška	Alžběta	25.09.1992	25
Hradec Králové	Moravcová	Marta	Terezie od Dítěte Ježíše	26.07.2002	15
Hradec Králové	Sinkoviczová	Kateřina	Marie	26.07.2002	15
Čeladná	Bohuslavová	Adéla	Marie	15.09.2002	15
Olomouc rodiny	Furmánková	Šárka	Johanka	15.09.2002	15
Olomouc rodiny	Knap	Jan	Antonín	15.09.2002	15
Olomouc rodiny	Knap	Heike	Zdislava	15.09.2002	15
Liberec	Nevrlá	Irena	Klára	15.09.2002	15
Jilemnice	Pilařová	Lenka	Markéta Koronská	17.09.2002	15
Jilemnice	Žalská	Jana	Alžběta	17.09.2002	15

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)

Nabídka leporel

Sestry kapucínky nabízejí krásná leporela, která si můžete objednat na adrese:

KLÁŠTER KLARISEK-KAPUCÍNEK

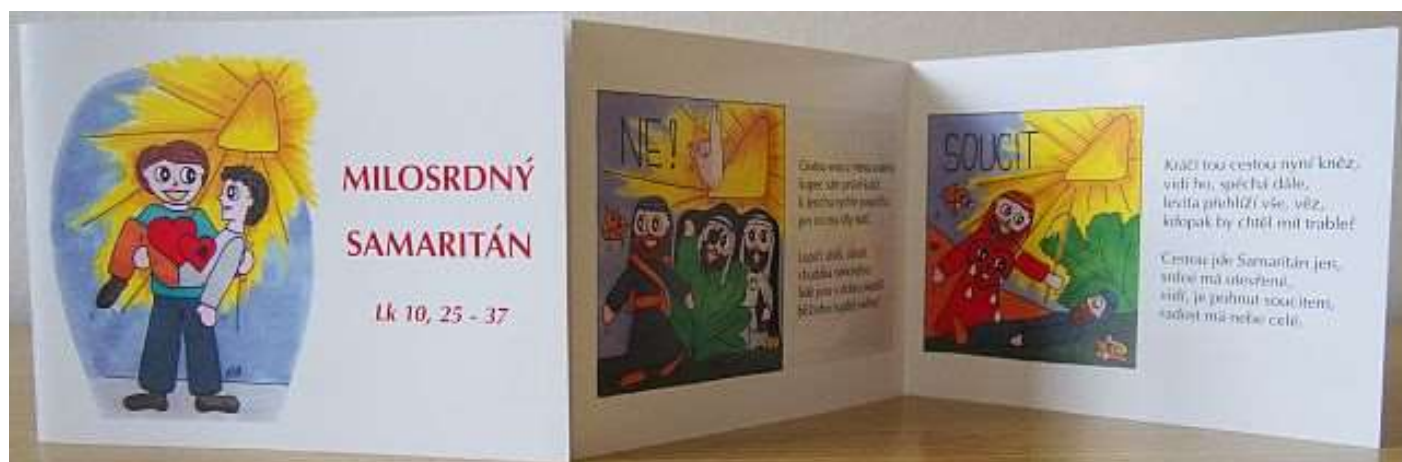
Opavská 27

785 01 Šternberk 1,

na e-mailové adrese: kapucinky.sternberk@kapucini.cz

nebo na telefonním čísle:

731 638 895

Uzávěrka příštího čísla je 18. 9. 2017!

Své příspěvky zasílejte na adresu ZpravodajSFR@seznam.cz

Neváhejte se také podělit o své vzpomínky na naše bratry a sestry, co už nás předešli na věčnost, na historii našich společenství a na okolnosti našeho povolání do řádu. Příspěvky tohoto druhu posílejte na adresu:

SFRarchiv800@seznam.cz